

Jana Wienerová a její bratr Pavel Kuchta - životopis

Jana Wienerová (*3. 4. 1953) a její bratr Pavel Kuchta (*18. 1. 1955) se narodili v Tachově. Byli součástí farářské rodiny, což se na tu dobu vůbec nehodilo. Jana byla od mládí nadějnou malířkou, počmárala každý papír, co našla. Do dneška ilustruje různé knížky. Po vzoru rodičů se stala také farářkou. Její bratr Pavel, vystudovaný knihkupec, se stal obětí komunistického režimu.

Převážnou část dětství strávili sourozenci v Broumově, kde si i plnili základní školní docházku. Vyrůstat v dobách komunismu jako potomci farářů nebylo pro děti jednoduché. I z toho pramenila snaha o udržení dětí v kruhu rodiny s minimální možností kontaktu s kamarády. Pavel byl rebel od malička, kouřil za keři, chodil pozdě domů a tak dále – prostě normální vesnický kluk. Po uspořádání církevního tábora byli rodiče přemístěni do Dvora Králové na faru. Pavel se díky svému svobodomyšlnému způsobu života, puncem farářského dítěte a rozšiřováním Krylových dostal do konfliktu s tehdejšími systémem. Navíc nosil dlouhé vlasy a jeho myšlení bylo pro komunistický systém hodně svobodomyšlné.

Soudní proces započal, když si na vojnu nechal poslat magnetofonový pásek s nahranými písničkami a mezi nimi byly i písně od Kryla, které byly zakázané. Souhrou okolností byla páska slyšena a proces se rozjel na plné obrátky. Skončil ve vazbě v Olomouci, kde byl úměrně vyslýchán a poté odsouzen na 10 měsíců vězení nepodmíněně. Přes Pankrác se dostal na Bory, kde seděl s ostatními politickými vězni. Političtí vězni byli v izolaci od ostatních vězňů, aby ostatní trestance nezkažili. V drsném prostředí za 5 deka masa týdně ohýbal koleje a namotával elektrické cívky. I přes drsnou zkušenost Pavel vnímal tuto dobu jako setkávání s neobyčejnými lidmi. Po propuštění z Borů musel dosloužit vojenskou službu, kde mu ten jeho protest proti režimu nechali sežrat i s nádivkou.

S pracovní příležitostí, když měl politický škraloup, mu pomohl otcův spolužák, ředitel dětského domova – samozřejmě komunist, který ale Pavlův životopis zamkl do šuplíku. Když hrozilo prozrazení, Pavel radši odešel a začal dělat topiče. Po výmazu z rejstříku trestů se stal vychovatelem a pokračoval v bojích za svobodu, aktivně se účastnil šíření protitotalitních myšlenek obsažených v petici Několik vět, 2000 slov a výzva Augustina Navrátila. Aktivitu podnikal i navzdory riziku, kdy měl doma početnou rodinu.